

Олександр Блок «Незнайома» (оригінал і варіативні переклади)

Александр Блок «Незнакомка»	Олександр Блок «Незнайома»	Aleksandr Blok «The Unknown Lady»
<p>По вечерам над ресторанами Горячий воздух дик и глух, И правит окриками пьяными Весенний и тлетворный дух.</p>	<p>Щовечора над ресторанами, Де шал гарячий не приглух, Правує окриками п'яними Весни хмільний і тлінний дух.</p>	<p>The heated air in the restaurants Is wild and dull as anything, The drunken hails are ruled by restless And noxious spirit of the spring.</p>
<p>Вдали над пылью переулочной, Над скукой загородных дач, Чуть золотится крендель булочной, И раздается детский плач.</p>	<p>Удалині, в нудоті вуличній, Над заміським затишшям дач, Ледь золотіє крендель в булочній І ріже слух дитячий плач.</p>	<p>Far off, beyond the dusty alley Over the boring country side There is a bakeshop, and the valley Resounds with crying of a child.</p>
<p>И каждый вечер, за шлагбаумами, Заламывая котелки, Среди канав гуляют с дамами Испытанные остряки.</p>	<p>І кожний вечір, за шлагбаумами, Заламуючи котелки, Серед канав гуляють з дамами На всякий дотеп мастаки.</p>	<p>And every night, beyond the barriers, Parading, cocking their hats, Amidst the ditches the admirers Perambulate with dear hearts.</p>
<p>Над озером скрипят уключины И раздается женский визг, А в небе, ко всему приученный Бессмысленно кривится диск.</p>	<p>Там кочети скрипят над озером, І чується жіночий виск, А в небі, все схопивши позирком, Байдуже скривлюється диск.</p>	<p>Above the lake the creak of ore-lock And women's screams impale the place, And in the sky, the moon disk warlock, Inanely smiling, makes a face.</p>
<p>И каждый вечер друг единственный В моем стакане отражен И влагой терпкой и таинственной Как я, смирен и оглушен.</p>	<p>І мій єдиний друг, наморений, В моім видніє келишку І, тайним хмелем упокорений, Як я, таїть журбу важку.</p>	<p>And every night, my friend appears As a reflection in my glass, Like me, he's stunned and set at ease By magic liquid, drunk en mass.</p>
<p>А рядом у соседних столиков Лакеи сонные торчат, И пьяницы с глазами кроликов In vino veritas! *- кричат.</p>	<p>А там, біля сусідніх столиків, Лакеї заспані стирчать, І пияки з очима кроликів "In vino veritas!"* кричать.</p>	<p>The footmen, true to their habits, Relax at tables next to us, And drunkards, staring like rabbits, Exclaim: In vino veritas!*</p>
<p>И каждый вечер, в час назначенный (Иль это только снится мне?), Девичий стан, шелками схваченный, В туманном движется окне.</p>	<p>І кожен вечір, в час умовлений (Чи це не мариться мені?), Дівочий стан, шовками зловлений, Пливе в туманному вікні.</p>	<p>And every evening at this hour (or is it just a dreamy case?) A waist in satin, like a flower, Moves past the window in the haze.</p>
<p>И медленно, пройдя меж пьяными, Всегда без спутников, одна Дыша духами и туманами, Она садится у окна.</p>	<p>Вона повільно йде між п'яними, І все зажурена, одна, Духами дишачи й туманами, Сідає мовчки край вікна.</p>	<p>Without drunken men to hinder, Alone, she walks across the room And settles down by the window Exhaling fog and sweet perfume.</p>
<p>И веют древними поверьями Ее упругие шелка, И шляпа с траурными перьями, И в кольцах узкая рука.</p>	<p>І віють давніми й оздобними Повірями тугі шовки, І брилик з перами жалобними, І персні гарної руки.</p>	<p>There is a kind of old times flavour About her silky clothes and things: Her hat, in mourning plumes as ever, Her hand and fingers, all in rings.</p>
<p>И странной близостью закованный, Смотрю за темную вуаль, И вижу берег очарованный И очарованную даль.</p>	<p>Чудною близькістю закований, За темну я дивлюсь вуаль — І бачу берег зачарований І чарами поймаю даль.</p>	<p>I feel her close (a strange emotion), And looking through the veil, I see The vast of an amazing ocean, The coast of an amazing sea.</p>
<p>Глухие тайны мне поручены, Мне чье-то солнце вручено, И все души моей излучины Пронзило терпкое вино.</p>	<p>Мені всі тайнощі довірено З чийось сонцем заодно, І душу всю мою незмірену Терпке пронизує вино.</p>	<p>I am informed of inmost secrets, Somebody's sun is now all mine, My body, heart and soul, in sequence, Have all been pierced by the wine.</p>
<p>И перья страуса склоненные В моем качаются мозгу, И очи синие бездонные Цветут на дальнем берегу.</p>	<p>І, сколихнувшись, пера струсячі У мозку тріпотять моїм. І очі сині-сині, тужачи, Цвітуть на березі смутнім.</p>	<p>The ostrich plumes, desired and welcome, Are gently swaying in my mind, And dark blue eyes, as deep as welkin, Are blooming on the distant side.</p>
<p>В моей душе лежит сокровище, И ключ поручен только мне!</p>	<p>В моїй душі є скарб, і вручено</p>	<p>Deep in my soul I have some riches And I'm the one who has the key!</p>

<p>Ты право, пьяное чудовище! Я знаю: истина в вине.</p> <p><i>* In vino veritas! - Истина - в вине! (лат.)</i></p>	<p>Від нього ключ лише мені! Потворо захміліла й змучена, Це правда: істина — в вині!</p> <p><i>* In vino veritas! - Истина - у вині! (лат.)</i></p> <p><i>Переклад Михайла Литвинця</i></p>	<p>You're right, you heady monstrous creature! In vino veritas, I see.</p> <p><i>*In vino veritas - the truth is in wine (Latin)</i></p> <p><i>Переклад англійською О. С. Ваганова</i></p>
---	--	--